

بگذارید آنقدر گر سنگی بکشند که بمیرند

مهرنوش کیان

بیش از دو هفته است که هزاران زندانی سیاسی فلسطینی در زندان های اسرائیل در اعتصاب غذا به سر می برند. مقامات زندان ابتدا با خواسته های آنان موافقت کرده و سپس بعد از گذشت یک هفته اعلام کردند که هیچ توافقی با زندانیان نداشته اند. مقامات فلسطینی و هلال احمر اعلام کرده اند که وضعیت بسیاری از زندانیان در خطر است و برای این مشکل باید "همین امروز و نه فردا" راه حلی یافت. یک وکیل فلسطینی که اجازه ملاقات با زندانیان را یافت گفت: «مقامات اسرائیل منتظرند برخی از زندانیان بمیرند و بعد دست به اقدام بزنند و اسرائیل می خواهد به زندانیان نشان بدهد که هیچ چیز به راحتی به دست نمی آید و قبل از اینکه امتیازی به آنان داده شود چند نفری از زندانیان باید بمیرند.» مقامات فلسطینی برای یافتن راه حل به سازمان های بین المللی متوسل شده و تقاضای کمک کرده اند. نماینده سازمان ملل در همین راستا از اسرائیل خواسته است که توافقنامه ژنو در مورد زندانیان را رعایت نماید.

این تقاضا مثل همیشه سنگی به در بسته بود و در پاسخ به این درخواست مقامات اسرائیلی مجدداً به زندان ها حمله کرده و با کتک زدن زندانیان مقادیری جزئی نمک که زندانیان توانسته بودند نگه داری کنند را ضبط کرده اند. عیسی کارکی، مسئول «کانون زندانیان سیاسی فلسطینی» این اقدامات وحشیانه را «تلاشی شیطانی برای اعمال فشارهای روانی و جسمانی به زندانیانی که هم اکنون هم تحت شرایط سختی به سر می برند، دانست».

او اضافه کرد: «ببینید اگر چنین چیزی در جای دیگری از دنیا اتفاق بیافتد فریاد همه برای اعتراض بلند می شود. خجالت آور است که دنیا در برابر جنایت اسرائیل و از میان بردن ۷۵۰۰ انسان که خواستی به جز رفتار انسانی و در چهارچوب کنوانسیون ژنو و قوانین بین المللی ندارند، عکس العملی نشان نمی دهد».

نخست وزیر احمد قری هم در مصاحبه ای در رام الله ناامیدی و خستگی خود را از عکس العمل ضعیف بین المللی اعلام داشته و گفت: «ما در دنیایی سنکدل و دورو زندگی می کنیم که نسبت به مشکلات و رنج های ما بی تفاوت است».

نور عبدالمجید یکی از زنان زندانی آزاد شده گفت که شرایط زندان ها در اسرائیل «آنقدر وحشتناک است که قابل توصیف نیست.» نور اضافه کرد که حتی زندان های ابو قریب و کواتانومو نیز با زندان های اسرائیلی قابل مقایسه نیستند. او گفت که زندانبانان به ما می گفتند: «شما لایق رفتار انسانی نیستید و اجازه ندارید از هوای آزاد استفاده کنید. فقط می توانید بخورید، بیاشامید و بخوابید. هیچ حقوق دیگری شامل شما نمیشود».

این همه در حالی است که وزیر بهداشت اسرائیل اعلام کرده است که هیچ کدام از زندانیانی که نیاز به کمک های پزشکی داشته باشند را به بیمارستان های اسرائیل نخواهد فرستاد و حداکثر در همان زندان معالجه خواهند شد. مقامات زندان برای تنبیه اعتصابیون داروهای در دسترس برخی از زندانیان را نیز ضبط کرده اند. در توصیف سیاست مقامات اسرائیلی در مورد فلسطینی ها همان بس که گفته وزیر امنیت داخلی اسرائیل «زاهی هانکی» را نقل قول کنیم. او در ۱۷ آگوست در مصاحبه ای گفت: «زندانهای می توانند یک روز یا یک ماه اعتصاب کنند. تا آنجا که به من مربوط می شود آنها می توانند آنقدر گرسنگی بکشند که بمیرند».

اما خواسته های زندانیان که چنین پاسخ دندان شکنی را به دنبال داشته چه بوده است؟

زندانیان به موارد زیر اعتراض دارند:

- کتک زدن بی هدف و دلبخواه زندانیان
- انداختن گاز اشک آور در سلول ها و تهدید زندانیان با اسلحه
- جستجوی زندانیان با برهنه کردن آنان و فرستادنشان به سلول های انفرادی برای دوره های طولانی و حتی سال ها
- جریمه نقدی به دلخواه و بدون دلیل
- زندانی کردن کودکان و جوانان کم سن با بزرگسالان
- نگه داری تبهکاران با زندانیان سیاسی در یک سلول
- نرساندن و یا تاخیر در کمک های پزشکی
- گرفتن حق تحصیل در دبیرستان و دانشگاه به صورت مکاتبه ای
- محدود کردن حق ملاقات ها و ندادن اجازه مسافرت به اسرائیل به خانواده های زندانیان. برخی از زندانیان در یک سال گذشته هیچ ملاقاتی نداشته اند.

و خواست اعتصابیون موارد زیر را دربر می گیرد:

- توقف تنبیه دسته جمعی و تجاوز به حقوق زندانیان
- آسان تر کردن شرایط ملاقات خانواده ها و اجازه تماس تلفنی با وکلا
- بهبودی کمک های پزشکی و رساندن کمک های فوری به آن دسته از زندانیان که بیمار بوده و اجازه ملاقات با پزشک به آنان داده نمی شود.
- دادن وسایل حداقل مورد استفاده در آشپزخانه و وسایل بهداشتی
- حق دسترسی به کتاب
- داشتن هواکش در سلول و برداشتن پوشش های سیاه روی پنجره ها.
- بی تفاوتی جامعه بین المللی به رنج فلسطینی ها و بخصوص زندانیان فلسطینی در اسرائیل غیر قابل درک و باور است. برای مطالعه بیشتر در باره اعتصاب می توانید به آدرس زیر مراجعه کنید:

www.palestinemonitor.org